

nedošlo, mohlo by se mluvit nejvýše snad o pokusu řetězového obchodu, přehlíží, že rozsudek spatřuje provozování řetězového obchodu v souhrnu obchodní činnosti obžalovaného, pokud je předmětem rozsudku, a že, jak tomu nasvědčuje obrat »řetězový obchod p r o v o z o v a t i« nesejde na to, zda při jednotlivém obchodě, majícím ráz obchodu řetězového, došlo k formelní uzávěře obchodu, čili nic.

Čís. 173.

Pokus svádění k určitému trestnímu činu či vybízení k zapovězeným činům dle § 305 tr. z.

(Rozh. ze dne 9. dubna 1920, Kr I 641/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované Marie V. do rozsudku krajského soudu v Hoře Kutné ze dne 27. října 1919, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem pokusu svádění ku zločinu krádeže dle §§ 9, 171, 173, 174 I c) II a) tr. z. mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Neodůvodněna jest zmateční stížnost, pokud, dovolávajíc se zmatečnosti dle § 281, čís. 9 a) a 10 — správně jen čís. 10 tr. ř. — dovozuje, že výrok obžalované zakládá jen přečin dle § 305 tr. z., poněvadž neobsahuje výzvu k určité osobě, by provedla určitou krádež, jak toho vyžaduje § 9 tr. z. vzhledem ku § 171, 173, 174 I c), 174 II a) tr. z., nýbrž jen v š e o b e c n é vyzvání k zapovězeným skutkům ve smyslu § 305 tr. z. Trestní ustanovení § 9 tr. z. rozlišuje se od skutkové podstaty § 305 tr. z. ovšem tím, že prvé předpokládá vyzvání k určitému, konkrétnímu trestnému činu, kdežto v případě druhém jde jen o všeobecné, teoretické, abstraktní pobízení k nemravnému nebo trestnému jednání. Než předpoklad prvouvedený jest v rozsudku vzhledem k obsahu výzvy a zjištěným okolnostem, za nichž byla předsevzata, nepochybně dán. Obžalovaná za demonstraci v H. dne 20. října 1919 vnikla do domu obchodníka Bedřicha K. a, ohlédnuvši se tu v místnostech, volala z chodby na dav před domem stojící opět: »pojďte si vzít, tady je všeho dost!« Ve slovech těch právně šhledal soud určitou výzvu k vykradení domu a obchodu K-ova, učiněnou k určitým osobám, totiž ke všem účastníkům davu před domem sroceného. Obzvláště svědčí slovo »t a d y«, jehož použila dle zjištění rozsudku obžalovaná, když byla vnikla do obchodu a obydli K-ova a tam zahlédla různé věci potřebné a po té ven se vrátila, nepochybně o tom, že vybízela lidi venku stojící k odejmutí věcí, jež byla uvnitř spatřila, z držení Bedřicha K., tedy k určitým krádežím. Nelze tudíž připustiti, že by odsouzení pro pokus svádění k zločinu krádeže neshodovalo se se zákonem, kdyžtž soud rovněž zjistil, že by rozvášnění výtržníci, kdyby do domu byli vtrhli, byli ukradli jako spoluzloději za nastalé tím tísně jistě věci v ceně 50 a 200 K převyšující.